

Gdy powiat pozywa szpital

Powód, czyli Powiat (...) w pozwie wniesionym w dniu 11 lutego 2008 r. skierowanym przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (dalej SP ZOZ) w likwidacji we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 843 669,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2007 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według spisu kosztów.

Na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 30 kwietnia 2012 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu po 1. oddala apelację; po 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 53 238,36 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego; po 3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 1 444 147,98 (słownie jeden milion czterysta czterdzieści cztery tysiące sto czterdzieści siedem 98/100) zł z ustawowymi odsetkami:

Sąd Okręgowy stwierdził, że Powiatowi (...) w wyniku realizacji poręczenia przysługiwały dwa odrębne roszczenia, a mianowicie roszczenie regresowe wobec SP ZOZ we W. (roszczenie poręczyciela wobec poręczonego) i roszczenie o charakterze odszkodowawczym wobec Powiatu (...) (roszczenie poręczyciela wobec gwaranta). Układ ten nie stanowi zobowiązania solidarnego (art. 369 k.c.) i można go zakwalifikować jako tzw. solidarność nieprawidłową (odpowiedzialność in solidum). Zważywszy, że zgodnie z art. 366 k.c., znajdującym odpowiednie zastosowanie do tego rodzaju odpowiedzialności, spełnienie zobowiązania gwarancyjnego przez gwaranta powoduje wygaśnięcie obydwu zobowiązań, a więc także długu regresowego poręczonego wobec poręczyciela.

Od wyroku tego zaskarżając go w całości apelację wniósł powód zarzucając naruszenie prawa materialnego i procesowego. W konsekwencji powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i

uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 31 października 2012 r. (sygn. akt I ACa 723/12) Sąd Apelacyjny w Poznaniu zmienił powyższy wyrok Sądu Okręgowego z 30 kwietnia 2012 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 843 669,12 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2007 r. do dnia zapłaty i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 45 622,86 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 7 200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a nadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 47 584 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Od wyroku tego skargę kasacyjną wywiódł pozwany, zaskarżając go w całości. **Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 14 lutego 2014 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego.**

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny zważył, co następuje. Po pierwsze apelacja okazała się niezasadna.

Na wstępie wskazać należy, że zakres kognicji Sądu drugiej instancji wyznacza treść art. 378 § 1 k.p.c., który stanowi, iż Sąd ten rozpoznaje sprawę w granicach apelacji. Jak przyjął Sąd Najwyższy orzekający w składzie 7 sędziów w uchwale z dnia 31 stycznia 2008 r. III CZP 49/07 sąd drugiej instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego, wiążą go natomiast zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego; w granicach

zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. (OSNC 2008/6/55).

W tej sytuacji nie można przyjąć, że nastąpiło zubożenie powoda w rozumieniu art. 405 k.c. o kwotę zapłaconą w wykonaniu własnego zobowiązania przyjętego na podstawie umowy regulującej podział mienia i zobowiązań między powiatami. Powód zapłacił bowiem tę kwotę w ramach ustalonego podziału zobowiązań.

Nie można zatem przyjąć, że po spełnieniu świadczenia na rzecz pozwanego na podstawie tej umowy powodowi przysługiwało roszczenie przeciwko SP ZOZ we W. na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.(...) W tej sytuacji drugorzędne są kwestią związane z przedawnieniem roszczeń pozwanego względem SP ZOZ we W., które to przedawnienie – jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy – wystąpiło. (...)

Na marginesie tylko należy zauważyć, że nawet gdyby uznać rację powoda i przyjąć, że pozwany ponosi względem niego odpowiedzialność na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, brak byłoby podstaw do zasądzenia na jego rzecz całej zapłaconej na rzecz Powiatu (...)

Wobec udokumentowanego i niespornego faktu, że strona pozwana po wydaniu przez Sąd Apelacyjny wyroku z dnia 31 października 2012 r. zapłaciła zasądzoną w nim kwotę w następujących kwotach i terminach: 600 000 zł - dnia 5 czerwca 2013 r., 644 177,98 zł - 23 grudnia 2013 r. 200 000 zł dnia 31 grudnia 2013 r. i złożyła wniosek restytucyjny a także treści wyroku z dnia 3 grudnia 2014 r., Sąd Apelacyjny na podstawie art. 338 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 3 wyroku.

Pod wyrokiem podpisali się sędziowie: Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga, Jan Futro oraz Ewa Staniszevska